

Zitting 1981–1982

17 397

Partiële wijziging van het Wetboek van Strafrecht en van de Uitleveringswet

C

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 20 april 1982

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 25 februari 1982, nr. 82, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende het bovenvermelde ontwerp rechtstreeks aan de ondergetekenden te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 25 maart 1982, mogen wij U hierbij aanbieden.

De Raad van State stelt zich met de strekking van de in dit wetsontwerp voorgestelde aanvullingen van het uitleveringsrecht te kunnen verenigen.

Het wetsontwerp zelf geeft de Raad aanleiding tot het maken van één opmerking. Hij vraagt zich af waarom in de voorgestelde aanvulling van artikel 30, tweede lid, van de Uitleveringswet het daar bedoelde rechterlijke advies over het aan een toelaatbaar verklaarde uitlevering te geven gevolg slechts desgevraagd aan de opgeëiste persoon en diens raadsman wordt verstrekt. In elk geval zou, aldus de raad, een zodanige beperking in de memorie van toelichting dienen te worden toegelicht.

Het voorstel om het in artikel 30, tweede lid, van de Uitleveringswet bedoelde advies alleen op verzoek aan de opgeëiste persoon en diens raadsman ter kennis te brengen is ingegeven door meer dan één overweging. Allereerst is tijdens de bijeenkomst van de eerste ondergetekende met de presidenten van de

arrondissementsrechtbanken van 12 februari 1981, waarvan in de memorie van toelichting wordt gewag gemaakt, over de wijze van openbaarmaking van de rechterlijke adviezen van gedachten gewisseld en is als uitkomst daarvan een procedure als thans voorgesteld in het vooruitzicht gesteld. In de tweede plaats dient te worden bedacht dat de bedoelde rechterlijke adviezen in eerste aanleg zijn bestemd voor de administratie ten behoeve van de door deze ingevolge de artikelen 33 e.v. van de Uitleveringswet te nemen beslissingen. Zij zijn derhalve te beschouwen als, wat in artikel 1 van de Wet openbaarheid van bestuur wordt genoemd: documenten opgesteld ten behoeve van intern beraad. Ook artikel 1 van de Wet openbaarheid van bestuur, in de lijn waarvan de voorgestelde aanvulling van artikel 32 van de Uitleveringswet is geprojecteerd, gaat ervan uit dat de daarin bedoelde documenten, waar die niet adviezen behelzen met het oog op het te vormen algemene beleid, doch alleen met het oog op de besluitvorming in concrete zaken, slechts op verzoek worden verstrekt.

Ten slotte komt de door de voorgestelde wetswijziging voorgestelde gang van zaken overeen met vergelijkbare procedures, waarbij informatie omtrent door de rechter ingevolge

wettelijke opdracht aan het bestuur verstrekte adviezen in concrete zaken – zoals in gratieprocedures – niet dan op verzoek van de rechtstreeks betrokkene aan deze wordt verstrekt.

De ondergetekenden hebben in de memorie van toelichting aan dit punt nadere aandacht besteed en er daarbij tevens op gewezen, dat een verzoek van de opgeëiste persoon of diens raadsman om kennisneming van het rechterlijk advies niet kan worden geweigerd.

De Raad van State geeft voorts in overweging in de inleiding van de memorie van toelichting de opmerking dat de laatste tijd de kwaliteit van de rechterlijke uitspraken in eerste aanleg in uitleveringszaken blijkbaar duidelijk is verbeterd achterwege te laten en te volstaan met de constatering dat deze uitspraken de laatste tijd veel minder dan voorheen worden gecasseerd.

De ondergetekenden geven gaarne aan deze suggestie gehoor. De memorie van toelichting is op dit punt aangepast.

Ook de op de memorie van toelichting betrekking hebbende redactionele kanttekening van de Raad van State hebben de ondergetekenden overgenomen.

Wij veroorloven ons U in overweging te geven het hierbij gevoegde ontwerp van wet en de overeenkomstig het

vorenstaande gewijzigde memorie
van toelichting met de bijlage, te
weten het rapport van de werkgroep
aanpassing Uitleveringswet, aan de
Tweede Kamer der Staten-Generaal te
zenden.

De Minister van Justitie,

De Staatssecretaris van Justitie,